

આવાં કેટલાં તાંડવ ગુજરાતના લમણે લખાયાં છે?

રા જકોટ અગ્નિકાંડથી કોનું કાળજું નહીં દાઝ્યું હોય? મોરબીના ઝૂલતા પુલની વિભીષિકાએ કોનું હૈયું નહીં હચમચાવી દીધું હોય? કોરોના કાળ દરમિયાન અમદાવાદની હોસ્પિટલમાં લાગેલી આગમાં બીમારીમાંથી બેઠાં થઈ ગણતરીના કલાકોમાં ઘરે જવાનું સપનું સેવનારાં દર્દી મિનિટોમાં ભરણું થઈ ગયાં હતાં. સવારે તો એમને ડિસ્ચાર્જ કરવાનાં હતાં પણ સવાર પડે એ પહેલાં જિંદગીની સાજ પડી ગઈ હતી. આવું તો વારંવાર થતું રહે છે અને જ્યારે થાય છે ત્યારે લાયબંબાથી લઈ એમ્બ્યુલન્સો અને સરકારી અધિકારીઓની ગાડીઓ એકસામેટી પડકારી જાય છે. પ્રાણો કાચી ઊંઘમાંથી ઊઠીને ઘટના સ્થળે પહોંચી જઈ ફોટા પડાવે છે, કરુણા સભર ભાષામાં નિવેદન લખાવે છે, ઉગ્ર સ્વરે આવી કરુણાતિકા માટે

જેવી ઘર આંગણે કે ફળિયામાં રમી શકાય એવી દેશી રમતો રમતા એ વધારે સાડું હતું. એમાં ક્યારેય કોઈ આગ નહોતી લાગતી. ક્રિકેટ અને હોકી પુલ્લા મેદાનમાં રમતી વૈશ્વિક રમતો છે. એમાં આવી દુર્ઘટનાઓ નથી થતી. ગેમઝોન બનાવી સરકાર પ્રાઇવેટ

પાર્ટીઓને પધરાવી દે છે અને સંચાલક સમુદાય એને કમાણીનાં કેન્દ્રોમાં ફેરવી દે છે. જીવન સામે જોખમ સરજાય તો હેમખેમ ઉગારી શકે એવી અનિવાર્ય સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ છે કે નહીં તેની પણ કાળજી લેવાતી નથી. પ્રજા પાસે થોડો પૈસો આવે છે એટલે

જવાબદાર મોટો ચમરબંધી હશે તો પણ એને ઊંઘીડું નહીં એવી પ્રતિજ્ઞા કરે છે. મુખ્યમંત્રી સ્થળ પર દોડી જાય છે. ધારાસભ્ય હસતા મોઢે ચર્ચા કરે છે એની પણ નોંધ લેવાય છે. વળતરની રકમ જાહેર કરવામાં આવે છે. દિલ્હીથી શોક સંદેશો આવે છે. વિશેષ વળતર પણ જાહેર થાય છે. વિપક્ષ જવાબદાર વ્યક્તિઓને ફાંસીની સજા ફટકારવામાં આવે એવાં નિવેદન લખાવે છે. ટૂંકમાં ઘણું બધું બહુ જ ટૂંક ગાળામાં બની જાય છે અને પછી લાંબા ગાળે સમૂળગું વિસરાઈ પણ જાય છે. આખરે મરનારના ઘરે સિવાય કોઈને એવું કશુંક બનેલું એવું યાદ પણ રહેતું હશે કે કેમ તે પ્રશ્ન છે.

એ પરિવાર સાથે વાપરવા નીકળી પડે છે. હમણાં હમણાં લોકો પાસે એક યા બીજા રસ્તે પૈસા પણ આવતા થયા છે. પગાર વધ્યા છે. બે નંબરની આવક મેળવી લેવાનો કોઈ છોછ નથી રહ્યો. સાદગી અને કરકસર વાળી જીવન શૈલી માળિયામાં મુકાઈ ગઈ છે. બાળકો તો અંબાણીનાં હોય કે દાડીએ જતા મજૂરનાં, એ વેકેશનમાં હરવાફરવા જવાની જીદ કરે જ: એ એમની પ્રકૃતિ છે. મધ્યમ વર્ગના

ગેમઝોન બનાવી સરકાર પ્રાઇવેટ પાર્ટીઓને પધરાવી દે છે અને સંચાલક સમુદાય એને કમાણીનાં કેન્દ્રોમાં ફેરવી દે છે. જીવન સામે જોખમ સરજાય તો હેમખેમ ઉગારી શકે એવી અનિવાર્ય સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ છે કે નહીં તેની પણ કાળજી લેવાતી નથી

લોકો માટે આવા ગેમઝોન સપરિવાર મોજ માણવાની જગ્યાઓ બની જાય એ પણ એટલું જ સ્વાભાવિક છે. ઘરેથી સસ્તી સ્કીમનો લહાવો લૂંટવા નીકળ્યાં હશે ત્યારે હરખેલ્યાં વાલીઓ થોડાં આવું પણ બની શકે એવી દહેશત અનુભવતાં હશે? એ તો ફૂલ મૂડમાં હશે. બાળકો ઉત્સાહથી ઊછળતાં હશે. એમને

તો રંગીલા રાજકોટની આગવી ઓળખ જેવી જિંદગી જીવવાનો ઉમળકો ચડ્યો હોય. સામેની જિંદગી ફક્ત ત્રીસ સેકન્ડમાં ભસ્મીભૂત થઈ જશે એવી કલ્પના તો ધાર્મિક કથાઓમાં સાંભળવા મળેલું શિવજીનું નીજું નેત્ર જ કરી શકે. વિકાસના નવા અવતારમાં એવી ભયાનક સંહારક શક્તિ પ્રગટી છે. બળીને કોલસો થઈ ગયેલાં બાળકોના મુતદેહોને ઓળખવા માટે એમાં ડીએનએ માબાપનાં ડીએનએ સેમ્પલ સાથે રાજધાનીની ફોરેન્સિક લેબમાં મેચ કરવાં પડે એવો વિકાસ થયો છે. આ તે હિચકોકની હોરર ફિલ્મનું કાલ્પનિક દૃશ્ય છે કે ખરેખર એવું બન્યું છે? જૂની પેઢીના વડીલોને આવી શંકા થાય તો નવાઈ નહીં. આપણે કૂદકે ને ભૂસકે રાતોરાત અમેરિકા બની જવું છે. પણ સબૂર! અમેરિકામાં આવી દુર્ઘટનાઓ કલ્પી પણ શકાય એમ છે? ત્યાં એકસાથે કોઈ છેવાડાની કાઉન્ટીમાં આપણી ઐતિહાસિક રાજધાનીમાં બની ગઈ એવી સામૂહિક શિશુ સંહારક ઘટના બની શકે ખરી? સુરત, વડોદરા, અમદાવાદ કે રાજકોટ જેવી આગવી જગ્યાઓ એ દેશના માસુમોને ભરખી ગઈ હોય એવું યાદ આવે છે ખરું? એવું તે શું છે કે ત્યાં અવારનવાર આવતાં પ્રાકૃતિક વાવાઝોડાં કે છેલબટાઉ નીચી સમુદાયની લૂંટવાની ઘટનાઓ સિવાય સરકારી કે ખાનગી ઉપક્રમોમાં લગભગ ક્યારેય આવી દર્દનાક ઘટના નથી બનતી? એવું ત્યાં શું છે કે આપણું ક્રીમ અહીંથી વહેલી તકે ભાગી ત્યાં ક્રિચર બનાવવા આતુર

જર્મનીમાં ઇસ્લામિક રાષ્ટ્ર માટેની માગણી!

સ માચાર આમ તો જૂના છે, પરંતુ ભારતનાં મીડિયામાં ઉપેક્ષિત છે, તેથી નવા જ છે. જર્મનીમાં 28 એપ્રિલે સપ્તાહાંતમાં શેરીઓમાં મુસ્લિમોની વિરાટ ભીડ ઉમટી પડી. તેમની માગણી હતી કે જર્મનીને ઇસ્લામિક રાષ્ટ્ર બનાવવામાં આવે. હેબર્ગમાં એક હજારથી વધુ મુસ્લિમોએ ‘સરમુખત્યારવાદી મૂલ્યો’નો અંત લાવવા તેઓ માગણી કરી રહ્યા હતા. તેમની પાસે ઇસ્લામિક કટ્ટરવાદના સમર્થનમાં પાટિયાં હતાં. આ રેલી ‘મુસ્લિમ ઇન્ટરક્રિટવ’ નામના એક સમૂહ યોજી હતી. તેમણે માગણી કરી હતી કે ‘અમારી સમસ્યાનું એક જ સમાધાન છે- ખલિફાત એટલે કે ખલીફાનું શાસન’.

પ્રત્યે ઘૂણા હોય તો હજુ પણ સમજાય પરંતુ જર્મનીએ આવું કંઈ કર્યું નથી, તો પછી જર્મની અને જર્મનો પ્રત્યે આટલી ઘૂણા કેમ?

ફ્રાન્સની જેમ જર્મનીએ ઇસ્લામિક દેશો પર આક્રમણ કરી તેમને પોતાના દાસ બનાવ્યા નથી તો પછી જર્મનીમાં મુસ્લિમો ઇસ્લામિક રાષ્ટ્રની માગણી કેમ કરી રહ્યા છે તે પ્રશ્નથી જર્મનીઓ મૂંઝાયા છે

ફ્રાન્સના મુક્ત વિચારસરણીના ગણતા પેરિસમાં ‘શાર્લી હેબ્દો’ સામયિકમાં ઇસ્લામ વિરોધી કાર્ટૂનના નામે ત્યાં હિંસા થઈ હતી. તાજેતરમાં એક મુસ્લિમ કિશોર બેફામ કાર ચલાવતો હતો. ત્યાં આવી રીતે હત્યાને ઇસ્લામી આંતકવાદનું કૃત્ય તરીકે જોવામાં આવે છે. તેથી તે કિશોરને પોલીસની ચેતવણી છતાં તે ન માનતાં તેને ઠાર મરાયો, તે પછી મોટા પાયે છે. સરકાર જો કાર્યવાહી કરે તો તેને ‘ઇસ્લામોફોબિયા’ ગણવામાં આવે છે. આ લોકો જ્યાંથી આવે છે ત્યાં લોકતંત્ર હોતું નથી, પરંતુ જ્યાં જાય છે ત્યાં હોય છે. એટલે લોકતંત્રનો લાભ ઉઠાવી તેઓ પોતાના મતના બદલામાં ઇસ્લામિક શાસન સ્થાપવા માગણી કરવા લાગે છે.

અબીલ ગુલાલ

વ્યવંત પંડ્યા

મુસ્લિમોએ હિંસા કરી હતી. આવું જર્મનીમાં નથી. ત્યાં રેલી યોજનાર મુસ્લિમ સંગઠન ‘મુસ્લિમ ઇન્ટરક્રિટવ’એ અપીલ કરી હતી કે ‘જૂઠા લોકોની આજ્ઞા ન માનશો’. ત્યાં ટોળાને આપેલા પ્રવચનમાં તેના થઈ ત્યારે આરબ અથવા ઉત્તર આફ્રિકી મુસ્લિમ શરણાર્થીઓએ અંદાજે 1200 યુવતીઓ-મહિલાઓ પર બળાઠકાર અને જાતીય આક્રમણો કર્યા હતાં. ત્યાર પછી જર્મનીમાં મહિલાઓ સુરક્ષિત રહી નથી. તેમના કાર્યક્રમો યુસ્ત સુરક્ષા વચ્ચે યોજવા પડે છે. આની પાછળ જર્મનીનાં તે સમયનાં રાષ્ટ્રપ્રમુખ એન્જેલા મેર્કેલનાં ઉદારવાદી નીતિ જવાબદાર ગણાય છે. જર્મનીની પ્રજા મુસ્લિમો પ્રત્યે ઘૂણા ધરાવતી નથી. તેઓ તેની સાથે શાંતિપૂર્ણ રીતે સહઅસ્તિત્વમાં રહેવા માગે છે. ફ્રાન્સમાં મુસ્લિમોની વસતિ 10% છે જ્યારે જર્મનીમાં 0.6% છે. ફ્રાન્સે અલ્જીરિયા, મોરોક્કો અને ટ્યુનિશિયા સહિતના દેશો પર આક્રમણ કરી તેમને પોતાના દાસ બનાવ્યા હતા. એટલે મુસ્લિમોને ફ્રાન્સ

સાં જને ટાણે વીજળીના તાર પર વારેવારે ઊડીને પાછું એ જ જગ્યાએ બેસતું કાળું પક્ષી તમે જોયું હશે. એનું નામ કાળો કોશી. શરીર એનું બુલબુલ જેવું જ છે પણ લાંબી અને ઊંડી ખાંચવાળી પૂંછડીને લીધે એ જરા પાતળી કાચાવાળું દેખાય છે. ચાંચથી પૂંછડી સુધી આખો ચળકતો કાળો રંગ. કોઈક વખત ચાંચના મૂળમાં બેય બાજુ આછાં ટપકાં દેખાય છે. એને ઝાડની ટોચ, સુકાયેલાં ઊંચાં ફૂંડાં કે વીજળીના ચાંબલા પર બેસવું બહુ ગમે. જીવડાં પકડવા એ પોતાની બેકડ

કાળો કોશી ખરેખર જ કોટવાળ છે, બહાદુરી તેના મિજાજમાં છે

જોડી એને ચાંચ મારીમારીને ભગાડી મૂકે છે! આભરણ માટે બહાદુરી અને હિંમત કાળા કોશી પાસેથી શીખવા જેવી છે. એ ઘણી વાર ચરતા ઢોરની પીઠ પર સવાર થાય છે. ઢોરના હલનચલનથી તેના શરીરે બેઠેલાં જીવડાં ઊડે કે કાળો કોશી એને આરામથી પકડી ખાય છે. જંગલમાં ઝીણી જીવતોનો રાફડો ફાટ્યો હોય ત્યાં કાળા કોશી મોટી સંખ્યામાં એકઠા થાય છે. ખેતરોમાં પણ કાળો કોશી અચૂક જોવા મળે.

પાંચ ઘોળાં, રાતાં ટપકાંવાળાં ઈંડાં મૂકે છે. એ પોતાના માળાનું દિલોજાનથી રક્ષણ કરે છે. કાળા કોશીની બીજ જાતો પણ આપણે ત્યાં છે. જેમાં, આપણે જેનો પરિચય લઈ રહ્યાં છીએ એ કાળો કોશી (Black Drongo) સમગ્ર ગુજરાતમાં જોવા મળે છે. ભીમરાજ (Greater Racket-tailed Drongo) દક્ષિણ ગુજરાતમાં જંગલોમાં વસે છે. આ પ્રભાવશાળી કોશીના માથાં પર કલગી છે અને તેની વિશેષ પ્રકારની પૂંછડીની બંને બાજુથી એક એક પીંછું એકાદ ફૂટ જેટલું લંબાઈને મોરપીંછની આંખના જેમ ફેલાઈ જાય છે. જ્યારે ચળકતા કોશી -

પ્રવીણ સરવૈયા

બદલતો નથી. હિન્દી અને મરાઠીમાં એને ‘કોટવાલ’ કહે છે. આપણે ત્યાં પહેલાં કોટવાળ હતા, જેઓ ગામના ચોકિયાત ગણાતા. કાળો કોશી પોતાના અને બીજાં પંખીના માળાની બરાબર ચોકી કરે છે, તેથી જ કોટવાળ કહેવાય હશે. આસામમાં એને ‘કાકરાજ’ કહેવાય છે. કાગડા ઉપર પણ રાજ કરે તે ‘કાકરાજ !’ પંખીઓના આકાર પરથી વૈજ્ઞાનિકોએ વિમાનોના આકાર બનાવ્યા. કાળા કોશીનો આકાર વિમાનને મળતો આવે છે. એની પૂંછડીમાં ખાંચ છે અને પૂંછડીમાં સુકાનનું કામ કરતાં લાંબાં પીંછાં છે. તે કદમાં થોડો નાનો હોય છે. આ સિવાય પક્ષી નિરીક્ષકોએ જેની રેર ઓફ ધ રેર કેસ તરીકે નોંધ લીધી છે એ

પંખીઓના આકાર પરથી વૈજ્ઞાનિકોએ વિમાનોના આકાર બનાવ્યા. કાળા કોશીનો આકાર વિમાનને મળતો આવે છે. એની પૂંછડીમાં ખાંચ છે અને પૂંછડીમાં સુકાનનું કામ કરતાં લાંબાં પીંછાં છે. તેથી વળાંક લે છે. કાળો કોશી એટલે ટ્યૂકડું વિમાન જોઈ લો

પરથી ઊડીને જાતજાતની ગુલાંટો અને લોકી ખાતો હવામાં તરતો જોવા મળશે. હવામાં ઊડતાં વાણિયા, ફૂંડાં, નાના કીટકોને તે ખાય છે. વળી, એ ઘણી વાર બીજાં પક્ષીઓને લૂંટીને પણ જીવડાં પકડવી જાય છે! એ ખૂબ બહાદુર પક્ષી છે. ઘણી વાર પોતાનાથી મોટા પક્ષીનો ખોરાક પણ એ પકડવી લે છે. એથી જ આ પંખીના માળાની પડખે હોલા અને પીળક જેવાં નરમ સ્વભાવનાં પંખીઓ માળો બનાવે છે. કાગડો, સમડી કે બાજ એના માળાની બાજુમાં ફરકે તો કોશીની

એ ખેતીને નુકસાનકારક ઉપદ્રવી જીવતોને ખાઈને ખેતીના પાકને બચાવવામાં મદદરૂપ થાય છે, એથી ખેડૂતનો એ મિત્ર ગણાય છે. આમ જોઈએ તો કાળા કોશીને ગાયક પંખી ન કહેવાય. એ વહેલી પરોઢે ચીકું, ચીકું એવો અવાજ કરીને બોલે છે ત્યારે એ આપણને સારો ગાયક લાગે છે પરંતુ પ્રજનનની ઋતુમાં એ જાતજાતના ઘોંઘાટ કરે છે. એ ચેત્રથી શ્રાવણ માસની વચ્ચે ઝાડની ઊંચી ડાળીમાં માળો બાંધે છે. ઝીણી ડાળીઓ, ઘાસ, રેસા અને કરોળિયાનાં જાળાંનો બનાવેલો માળો નાના વાટકા જેવો લાગે. એમાં એ ત્રણથી